

strid med EU-retten, bliver det i fremtiden sådan, at måske Folketingets formand eller forslagsstillerne skal sende det til godkendelse i Kommissionen, inden det kommer til behandling. Det er en fuldstændig cementering af Europas Forenede Stater: Kommissionen øverst, medlemslandene nederst, EU øverst, nationalstaterne nederst.

Det er visionen om Europa, og den vender Dansk Folkeparti sig imod.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Morten Messerschmidt er meget optaget af at tage hensyn til alle mulige autorisationsordninger og paragraffer og detaljer. Må jeg ikke spørge hr. Messerschmidt: Glemmer hr. Messerschmidt ikke noget, der normalt er helt centralt i dansk politik, nemlig borgerne? Hvad med borgerne? Ville det ikke være godt for borgerne, hvis der kom fri konkurrence i forbindelse med serviceydelser, så vi, ligesom tilfældet er med de meget billige flypriser, også kunne få nogle billigere briller hos optikeren, når vi havde behov for det? Ville det ikke være godt, at vi fik konkurrence ind på de områder, så vi fik højere kvalitet?

Kl. 10.55

Har Dansk Folkeparti fuldstændig opgivet den frie konkurrence som et væsentligt element i økonomien?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er underholdende at skulle stå her og blive belært af fru Charlotte Antonsen på den måde.

Fru Charlotte Antonsen må jo være bekendt med, at den liberalisering, der har fundet sted inden for den frie udveksling af varer, har hjemmel i EF-traktatens artikel 28, med undtagelsen i artikel 30.

Hvis nu fru Charlotte Antonsen ville gøre sig den ulejlighed eventuelt at have traktaten foran sig, når hun udtalte sig om den, ville hun kunne konstatere, at serviceydelser rent faktisk også er omfattet af artikel 28. Det har de sådan set været, lige siden fru Charlotte Antonsen, tror jeg, stemte for den i 1986. Så derfor har man faktisk i dag fuldstændig samme traktatmæssige krav og betingelser og efterlevelseshemmeligheder i artikel 28, stk. 1, undtagelsen er i artikel 30, suppleret af miljøgarantien i artikel 90, stk. 4.

Jeg ved ikke præcis, hvad det er for nogle andre regler, fru Charlotte Antonsen hentyder til, men det kan hun jo få lejlighed til at redegøre for i sin anden bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Da vi stemte om det indre marked i 1986, gennemførte vi jo efterfølgende en stribe direktiver vedrørende det indre marked og den fri bevægelighed dér. Og det, der sker nu på serviceområdet, er jo fuldstændig parallelt hermed. Så det er da rigtigt, som hr. Messerschmidt så arrogant siger til den danske befolkning ved at henvise til nogle paragraffer, at forbrugere kan gå til EF-Domstolen og kræve deres ret, men er det ikke mere borgervenligt, at vi laver nogle regler, så vi får den frie konkurrence, så borgerne altså ikke skal gå til EF-Domstolen for at få ret?

Tror hr. Messerschmidt ikke på den frie konkurrence? Hvad er det nu, der er så frygteligt ved den frie konkurrence? Er service ikke det, vi er allerbedst til; er det ikke der, vi kan klare os bedst; er det ikke der, der er det største vækstpotentiale? Hvad er hr. Messerschmidts reelle begrundelse? Er den bare, at alt, hvad der kommer fra EU, skal omtales negativt, når det kommer fra en Dansk Folkeparti-mand?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen fru Antonsen har jo fuldstændig ret. Det handler om borgere, det handler om forbrugere, det handler om økonomi.

Men hvor dejligt er det at få banket priserne ned, hvis man så er nødt til at gå arbejdsløs, fordi der er en polak, der har taget det arbejde, som man har haft igennem de sidste 40 år? Hvor skønt er det egentlig at have en forvisning om, at vi har nogle gode sikkerhedsordninger, hvis statskassen bliver tømt for penge til at finansiere dem, fordi vores arbejdspladser er gået til Øst- og Sydeuropa? Det er jo ikke særlig tiltalende, vil jeg sige til fru Antonsen.

Derfor er den fuldstændige liberalisering, som EU lægger op til med det her direktiv, fuldkommen uacceptabel.

Det er fuldstændig uacceptabelt, at artikel 14, 15 og 16 helt og aldeles tømmer Folketinget for muligheder for at regulere serviceområdet, som altså udgør 75 pct. af vores økonomi. Det er fuldstændig uacceptabelt, at vi blindt skal acceptere alt, hvad der kommer fra andre lande, vel vidende at kravene og betingelserne i de an-